

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/95/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3508899880
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3508899880.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovcej, JUDr. Eriky Zajacovej v právnej veci navrhovateľky: E. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, zast. M. O. I., advokátom, so sídlom v K., B. XX, proti odporcovi: A. P. - M. A., J. G. XX, K., o náhradu škody, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa

28. novembra 2011, č.k. 5C/48/2008 - 112, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľka domáhala náhrady škody vo výške 12.702,14 Eur s príslušenstvom. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Pokiaľ si navrhovateľka uplatnila nárok na náhradu škody na základe ustanovenia § 1 zákona č. 58/1969 Zb. a to za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím (uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, ktorým poveril súdneho komisára konať o dedičstve) nepovažoval uplatnený nárok za oprávnený, pretože neboli splnené zákonné predpoklady a to podmienky podľa § 3 a § 4 citovaného zákona. Vyslovil názor, že pokiaľ by sa navrhovateľka domáhala náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, tak nepreukázala, ani neoznačila konkrétne konanie a nepomenovala činnosť ani neuviedla, v rozpore s ktorými konkrétnymi ustanoveniami zákona sa mal uskutočniť. Uviedol, že zákon č. 58/1969 Zb. nedefinuje nesprávny úradný postup, môže však ísť podľa okolností o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie štátu k orgánu alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané bezprostredne, sa v jeho obsahu neprejavia alebo ide o inú nečinnosť orgánu štátu, či inej vady v spôsobe vedenia konania. Citovaný zákon bližšie nedefinuje pojem škody a ani neupravuje rozsah jej náhrady. Porušenie § 415 Občianskeho zákonníka zakladá jedine všeobecnú povinnosť, ktorá je vylúčená vo vzťahu k štátu, práve osobitnou právnou úpravou Zákona č. 58/1969 Zb. Ďalej vyslovil názor, že o vzťah príčinnnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu, t.j. ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku a ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nevznikla by ani škoda. Súd sa nestotožnil s tvrdením navrhovateľky, že medzi vzniknutou škodou, ktorá sa má rovnať výške odpredaja nehnuteľnosti LV č. XXX, cena domu 450.000,- Sk, z finančnej hotovosti na vkladnej knižke vedenej v Slovenskej sporiteľni XX.XXX,XX A. a z ostatných pozemkov v hodnote X.XXX,- A., spolu

XXX.XXX,- A. a nesprávnym úradným postupom spočívajúcim vo vydaní uznesenia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 07.03.2001 8D 218/2001, ktorým poveril súdneho komisára konať v dedičstve po nebohom B. M., je daná príčinná súvislosť. Súd s poukazom na dôvodovú správu k § 18 citovaného zákona uviedol, že zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom nie je zodpovednosťou za škodu spôsobenú vydaným rozhodnutím. Vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa § 18 predpokladá také prípady vzniku škody, ktoré boli vyvolané inou činnosťou štátnych orgánov, než rozhodovacou. Pokiaľ ide o žiadané určenie, že úradný postup Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, vedený pod sp.zn. 8D 218/2001 bol nesprávny, tak návrh zamietol z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu, pretože takýmto určením sa právne postavenie navrhovateľky nezlepšuje a uspokojivo sa neodstraňuje neistota v danom právnom vzťahu, ktorá pretrváva naďalej a vylučuje sa aj ďalšie súdne konanie.

Proti rozsudku podala v zákonnej lehote, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, odvolanie navrhovateľka, ktorá navrhla jeho zrušenie, prípadne zmenu a vyhovieť návrhu na začatie konania. V odvolaní uviedla, že navrhovateľka v konaní riadne preukázala základ svojho nároku a preto rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávneho vyhodnotenia skutkového stavu. Zdôraznila, že v konaní žiadala určiť, že úradný postup Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, vedený pod sp.zn. 8D 218/2001 bol nesprávny, nakoľko Okresný súd Nové Mesto nad Váhom nekonal v súlade s ust. § 175c O.s.p., ktorým konaním súdu došlo k porušeniu ustanovenia § 175a - § 175zd a následne ustanoveniu zák. 323/1992 Zb. v súvislosti s ust. § 461 a § 476 a nasl. Občianskeho zákonníka a tento postup Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zasiahol do práva navrhovateľa vlastníť majetok a zaručiť dedenie. Podľa § 157c O.s.p. bol súd povinný vykonať šetrenie v evidencii závetov, ktoré spravuje a v ktorom bol závet v prospech navrhovateľky evidovaný. Toto šetrenie súd vykonáva za účelom zistiť, či je alebo nie je evidovaný závet poručiteľa a ak áno, u ktorého notára je uložený. Súd však dôsledne nepostupoval podľa uvedených ustanovení a pri rozhodovaní neprihliadol na uvedené možnosti. Bez zistenia rozhodujúcich skutočností, čo vo vzťahu medzi poručiteľom a navrhovateľom vylúčilo možnosť jej dedičného nároku. Notár ako súdny komisár rozhodoval vo veci na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Súd pri rozhodovaní i pri ostatnej svojej činnosti mal vo všeobecnosti vychádzať zo skutočného stavu, t.j. predbežnom vyšetrení si mal obstaráť údaje potrebné pre zistenie dedičov a pre zistenie poručiteľovho majetku a jeho dlhov. Ak poručiteľ zanechal závet - čo i zanechal, notár, resp. súd mal zistiť jeho stav, obsah a notárstvo, ktoré má závet v úschove. Vidí preto porušenie v príslušných ustanoveniach O.s.p. a to § 175a - § 175zd a ustanovení § 4 ods. 2, § 36 ods. 1, § 46, § 54, § 73c zák. č. 323/1992 v súvislosti s ust. § 461 a § 476 Občianskeho zákonníka. Spochybnil záver súdu prvého stupňa o tom, že navrhovateľka nepreukázala činnosť súdu a neoznačila konanie, ktoré viedlo k porušeniu zákona a k nesprávnemu postupu, ako i nepreukázanie vzniku škody z dôvodu nesprávneho úradného postupu. Zdôraznil, že v konaní bolo poukazované, že Okresný súd v Novom Meste nad Váhom nepostupoval v súlade s ustanoveniami § 175a a nasl., keď si nevyžiadal z centrálného registra závetov zoznam oprávnených dedičov a opomenul tak závetných dedičov po poručiteľovi a uznesením pod sp.zn. 8D 218/01 zo dňa 07.03.2001 rozhodol, že v dedičskej veci po poručiteľovi B. M., zomr. XX.XX.XXXX začína dedičské konanie, pričom poveril notára B.. O. Z. ako súdneho komisára na vykonanie potrebných úkonov vo veci prejednávania dedičstva po poručiteľovi. Poverená notárka dňa 27.11.2001 pod sp.zn. 8D 218/2001, D not 70/2001 vydala osvedčenie o dedičstve, v ktorom rozhodla, že B. M. nezanechal žiadnych dedičov zo zákona ani zo závetu a preto jeho majetok pripadá do vlastníctva A. - U. A. G. M. G. Z. - U. Y., čím bol opomenutý dedič zo závetu a čím mu vznikla škoda. Boli tak splnené podmienky podľa § 420 Občianskeho zákonníka, keď bolo preukázané, že žalovaný porušil svoju právnu povinnosť, bola preukázaná existencia škody - majetok prevedený na tretí subjekt i napriek existencii závetu a zistil by, že existuje dedič zo závetu, dedičovi by bol priznaný, keby bol súd postupoval podľa zákona, vykonal lustráciu závetov, zistil by, že existuje dedič zo závetu, dedičovi by bol priznaný majetok a nevznikla by škoda a napokon aj zavinenie spočívajúce v konaní z nebanlivosti.

Odporca v písomnom vyjadrení navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny. Ďalej uviedol, že súd prvého stupňa vo veci vykonal potrebné dokazovanie, výsledky ktorého náležite vyhodnotil a následne vo veci aj správne rozhodol, pričom navrhovateľka v konaní neuvádza žiadne také nové skutočnosti, ktoré by mohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého netreba nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami, uvedenými pod písmenami a/ - f/ citovaného zákonného ustanovenia. Navrhovateľka výslovne neoznačuje ani jeden z tam uvedených dôvodov, ale súdu prvého stupňa vyčíta, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a vychádza aj z nesprávneho vyhodnotenia skutkového stavu (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2/ písm. d/ O.s.p.).

Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. (súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, sa považuje taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ustanovenia § 132 O.s.p. Podľa citovaného ustanovenia hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vyčítať prvostupňovému súdu v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, poprípade poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vieryhodnosti je logický rozpor alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ustanoveniam § 133 - § 135 O.s.p. Odvolacím dôvodom podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je ani možné polemizovať s jeho skutkovými závermi.

Preskúmaním veci odvolací súd však nezistil, že by súd prvého stupňa pri svojom konečnom rozhodnutí vo veci samej vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú ani inak nevyšli najavo alebo naopak, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo inak.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia, tak súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku zhodne s tvrdeniami navrhovateľky v priebehu konania, tak i v odvolaní konštatuje, že Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vydal uznesenie 8D 218/2001-2 zo dňa 07.03.2001, ktorým poveril v konaní dedičskej veci po poručiťovi B. M., zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom M. L. č. XXX, súdneho komisára B.. O. Z. na vykonanie potrebných úkonov vo veci prejednávania dedičstva. Osvedčením o dedičstve zo dňa 27.11.2001 pripadol všetok hnutel'ný a nehnuteľný majetok po poručiťovi do vlastníctva A. P. - A. A. O. Y. A. P. v K.. Podľa zápisnice spisanej na Notárskom úrade povereného súdneho komisára dňa 05.08.2003 bolo zistené, že poručiťel' zanechal závet spísaný formou notárskej zápisnice N 151/97 a NZ 144/97, ktorým prejavil svoju vôľu pre prípad smrti poručiťel' všetok hnutel'ný a nehnuteľný majetok E. P. s uvedením, že pokiaľ by závetná dedička sa nedožila jeho smrti, poručiťel' celý majetok rovnakým dielom deťom E. P.. Tieto skutočnosti jednoznačne vyplývajú zo spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 8D 218/2001 a sú v celom rozsahu totožné s tvrdeniami navrhovateľky uvádzanými v návrhu na začatie konania, ako aj v priebehu konania. Rozhodnutie vo veci samej tak záviselo od aplikácie príslušných právnych predpisov a to najmä zákona č. 58/1969 Zb. na takto jednoznačne zistený skutkový stav, ktorý navrhovateľka nespochybuje.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je dané v prípade mylnej aplikácie a výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

V prejednávanej veci odvolací súd preskúmaním zistil, že súd prvého stupňa na vec opodstatnene aplikoval zákon č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Aplikácie citovaného zákona sa dovoľavala aj navrhovateľka.

Podľa § 1 citovaného zákona, ktorý súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku aj cituje, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v občianskom súdnom konaní, v konaní pred štátnym notárstvom, v konaní správnom, aj v konaní trestnom vydal štátny orgán a zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu spoločenskej organizácie.

Podľa § 18 citovaného zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú v rámci plnení úloh štátnych orgánov a orgánov spoločenskej organizácie v § 1 ods. 1 nesprávnym úradným postupom tých, ktorí tieto úlohy plnia. Je tak zrejmé, že za podmienok stanovených citovaným zákonom štát nahradí škodu tomu, komu uvedeným spôsobom vznikla. Žiadne zákonné ustanovenie citovaného zákona však neupravuje vydanie takého rozhodnutia, ktorého sa domáha navrhovateľka a ktorým by bolo určené, že postup Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom v konaní pod sp.zn. 8D 218/2001 bol nesprávny. Okolnosť, či postup príslušného orgánu bol nesprávny, sa zisťuje vždy len prejudiciálne v súvislosti s ustálením zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú subjektmi uvedenými v § 1 citovaného zákona. Súd prvého stupňa tak v súvislosti s týmto uplatneným nárokom správne rozhodol s odkazom na nedostatok naliehavého právneho záujmu na takomto určení (§ 80 písm. c/ O.s.p.). Navrhovateľka v odvolaní akcentuje tú skutočnosť, že postup Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom v konaní vedenom pod sp.zn. 8D/218/2001 bol nesprávny, nakoľko súd prvého stupňa nekonal v súlade s ust. § 175c O.s.p., podľa ktorého súd bez meškania vykoná vyšetrenie v evidencii závetov uložených u notára v úschove, ktorá je vedená v notárskom centrálnom registri závetov, či je v nej evidovaný závet poručiteľa, listina o vydedení alebo odvolanie týchto úkonov a u ktorého notára je uložený. Notár ako súdny komisár preto rozhodoval vo veci na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a následne aj súd pri svojej ostatnej rozhodovacej činnosti to opomenul.

Zákon č. 58/1969 Zb. v súvislosti so zodpovednosťou štátu za nezákonné rozhodnutie upravuje v § 3 a nasl. podmienky uplatnenia nároku. V citovanom ustanovení je uvedené, že ak nejde o prípady hodné osobitného zreteľa, možno nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím priznať, len ak využil účastník možnosť podať proti nezákonnému rozhodnutiu odvolanie, rozklad námietky, odpor alebo sťažnosť.

Podľa odseku 4 zákona č. 58/1969 Zb. nárok na náhradu škody nemožno uplatniť, pokiaľ právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, nebolo pre nezákonnosť zrušené príslušným orgánom. Podľa súdnej praxe podmienky nároku sú splnené aj v prípade, pokiaľ došlo napr. k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, čo má totožný dôsledok ako zrušenie vydaného rozhodnutia. V danom prípade podľa skutkových zistení súdu prvého stupňa, ktoré sú totožné s tvrdeniami navrhovateľky, v konaní 8D 218/2001 súdny komisár nepostupoval v súlade s ust. § 175c, keď nevykonal vyšetrenie v evidencii závetov uložených v úschove a vo veci vydal rozhodnutie, ktorým pripadlo dedičstvo po poručiťovi štátu. Následne (preukázateľne podľa zápisnice zo dňa 05.08.2003) bolo zistené, že poručiťel zanechal závet vo forme notárskej zápisnice, podľa ktorého jeho hnutel'ný a nehnuteľný majetok mala dediť E. P. s tým, že pokiaľ by sa nedožila smrti poručiťela, mal pripadnúť majetok rovnakým dielom deťom E. P., t.j. navrhovateľke. Z uvedeného je zrejmé, že nastala situácia predpokladaná v ust. § 485 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak sa po prejednaní dedičstva zistí, že oprávneným dedičom je niekto iný, je povinný ten, kto dedičstvo nadobudol, vydať oprávnenému dedičovi majetok, ktorý z dedičstva má, podľa zásad o bezdôvodnom obohatení tak, aby nemal majetkový prospech na ujmu pravého dediča. Citované zákonné ustanovenie tak zakotvuje právo oprávneného dediča na vydanie dedičstva nadobudnutého neoprávneným dedičom. Ide o špeciálnu právnu úpravu, ktorá sa líši od všeobecnej úpravy ochrany vlastníctva najmä tým, že právo na vydanie dedičstva, na rozdiel od vlastníckeho práva sa premlčuje podľa ust. § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka

v 3-ročnej premlčacej dobe, ktorá plynie od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa dedičské konanie skončilo. Predpokladom uplatnenia tohto práva je právoplatné skončenie konania o dedičstve, z ktorého vzišlo uznesenie o nadobudnutí dedičstva nepravým dedičom, resp. o pripadnutí dedičstva štátu ako odúmrtí. Oprávneným dedičom je tu ten, v prospech koho svedčí niektorý z dôvodov dedenia (zákon alebo závet) a hoci nebol platne vydedený a nedopustil sa konania, ktoré by založilo jeho dedičskú nespôsobilosť podľa ustanovenia § 469, nebol účastníkom dedičského konania. Nepravý dedič je povinný vydať oprávnenému dedičovi majetok, ktorý z dedičstva má, teda nielen majetok, ktorý bol pojatý do súpisu aktív, ale i majetok, ktorý si nepravý dedič ponechal z dedičstva. Povinnosť nepravého dediča pri vydávaní dedičstva pravému dedičovi sa riadi zásadami o bezdôvodnom obohatení. V prvom rade tak sa má jednať o naturálnu reštitúciu, t.j. o vytvorenie takého stavu, aký by nastal, keby dedičstvo nadobudol pravý dedič a iba vtedy, ak to nie je dobre možné, má sa poskytnúť pravému dedičovi peňažná náhrada.

V prejednávanej veci nadobudlo rozhodnutie vo veci 8D 218/2001 Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom právoplatnosť dňa 13.12.2001, v dôsledku čoho navrhovateľka mala možnosť domáhať sa dedičstva v zmysle ust. § 485 ods. 1 Občianskeho zákonníka do 13.12.2004 (návrh na začatie vo veci o náhradu škody bol podaný na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom 26. septembra 2003). Podľa súdnej praxe (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Cz 82/1982) samotná skutočnosť, že ustanovenie § 485 Občianskeho zákonníka upravuje ochranu oprávneného dediča, ktorý môže v občianskom súdnom konaní podať žalobu o vydanie dedičstva proti nepravému dedičovi, nie je skutočnosťou umožňujúcou zrušenie alebo zmenu rozhodnutia štátneho notárstva a nejde ani o dôvod vylučujúci povolenie obnovy konania o dedičstve.

Jedným zo základných predpokladov zodpovednosti za škodu (tak ako ich aj uvádza navrhovateľka v závere odvolania) je príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, príp. nesprávnym postupom a vznikom škody. V prejednávanej veci súd prvého stupňa opodstatnene zamietol žalobu o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím práve z nedostatku príčinnej súvislosti. Vzhľadom na vyššie uvedené totiž škoda predstavujúca hodnotu dedičstva, ktoré pripadlo štátu, hoci malo pripadnúť navrhovateľke ako závetnej dedičke, jej vznikla z dôvodu, že navrhovateľka neuplatnila v lehote svoje nároky podľa § 485 Občianskeho zákonníka voči nepravému dedičovi - v danom prípade sa jedná o štát v dôsledku odúmrti.

Krajský súd preto nepovažoval za opodstatnený ani dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., keď súd prvého stupňa správne nevyhovel návrhu na začatie konania v dôsledku nespĺnenia zákonných predpokladov pre uplatnenie nárokov podľa zákona č. 58/1969 Zb. Rozsudok okresného súdu bol preto odvolacím súdom potvrdený.

V odvolacom konaní bol tak úspešný odporca, ktorý by mal v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak v súvislosti s odvolacím konaním mu trov nevznikli a preto mu neboli priznané.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.